
Om Jenny Kammergaard: Og om Sport i det hele taget

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Om Jenny Kammergaard: Og om Sport i det hele taget

4

Om Jenny Kammergaard: Og om Sport i det hele taget

Om Jenny Kammersgaard: Og om Sport i det hele taget

Om Jenny Kammersgaard

Og om Sport i det hele taget.

Af Sognepræst Kaj Munk

JP, d.28.11.1937[1]

Genoptrykt i "Himmel og Jord" Pag 125-128[2]

Saa er Bogen om Jenny Kammersgaard kommet, og den er vi glade for. Niels Anesen skulde ganske vist have et Par paa Skrivemaskinen for den fortvivlet krukke Maade, han har ladet den klapre paa om den velsignet naturlige Pige, og for den Vedholdenhed, hvormed han lader den hamre hans egen overdaadigt ligegyldige Person i Forgrunden. Men ind imellem slumper han dog ogsaa til at berette noget om Heltinden, og heldigvis har han haft Forstand nok til ikke at lade Fotografernes fortrinlige Arbejde uanset. Altsaa aner vi gennem det fortalte og ser for os med vore egne Øjne en rigtig Kernepige, en Vikingeunge, en Tøs med Tømmer i, knastfrit, solidt, dansk Tømmer fra Østkysten af gamle Jylland.

Dengang "Politiken"s Spekulation med Horsens-Vandgængersken kronedes med eventyrligt Held, saa Svømmehysteriet fejrede sine vildeste Triumfgøier ud over det ganske Europa, indtil endog Hr. Hitler paa Hr. Koppels Foranledning stod ret i Berchtesgaden, tillod den kirkelig-kunstneriske Medarbejder ved dette Blad sig et lille Suk i Spalterne.

Raserihylet blev overordentligt. Smudsjournalister skyndte sig med, formodentlig ud fra deres eget Sjæleliv, at skønne, at her forelaa et typisk Tilfælde af *Misundelse* (!), og selv renfærdige Godtfolk kunde i de Dage, da deres Sjæle sad og red paa Spidsen af deres Nerver, ikke begribe, at Protesten mod dette Palmehyl, som om en Verdensforløserinde var opsteget af Havet, gjaldt den skøre Menneskemasse og ikke det velbeholdne Pigebarn. Dogmet om mit personlige Had til Svømmepiger endte med at sætte saa groteske Frugter som en Fabel om, at under et Besøg i Herning maatte jeg flygte fra Byen, fordi mine stakkels Nerver ikke kunde bære en Oplysning om, at Ragnhild Hveger optraadte der den Aften. Sidst er det bragt til mig, at Anesen vilde sende mig sin Bog med Dedikation: "Til Kaj fra Jenny". Løgn som alt det andet. Jeg har ingen Bog faaet og rakker naturligvis derfor i denne Artikel Anesen ned.

Du frie Himmel! Hvad skulde jeg have mod Svømmepiger? Ingenting mod Svømning og endnu mindre mod Piger. Det maa maaske være tilladt at gøre opmærksom paa, at Medstifteren af den Religion, som jeg er Tjener i, var Sportsentusiast. Væddeløb, Fægtning, Træning er Begreber, som Paulus idelig vender tilbage til. Jesus selv var i hvert Fald Friluftsmenneske; bestandig er han paa Roture paa Søen, paa Fodrejser mellem Byerne, paa ensomme Vandringer op i Bjergene. Der er høj Luft over Kristendommen i dens Frembrud, der er Sol og farende Vejr, skærende Foraarskulde, salt Skumsprøjt ind over Dæk, Storm og Mørke, og atter Sol, liflig og vældig, Sol, der elsker Blomster frem af den stenede Jord, og Sol, der sprænger Granitmonumenter paa Grave. "Sønnens Dag er Solens

Dag”, raaber Grundtvig frydefuld. Ja, *han* forstod det endnu. Og i England har de stadig Gud med sig ud at spille Fodbold. Vi savner det uhyggeligt herhjemme. Hvad er det for en græsselig Aandløshed i dette Jakkeland, at Fuglsang Damgaard eller rettere Rosendahl (det er vel ham, den hører under) ikke har indviet Storstrømsbroen? Maa jeg spørge, hvad har Folket en Folkekirke til?

Hvis man tænkte sig, Paulus kom tilbage? Paa Besøg hos Københavns Biskop f. Eks.? Ved De, hvad jeg tror, han vilde foreslaa ham: ”Skal vi ikke gaa i Forum i Aften, Fuglsang?” - ”Jeg skal til Møde i Bethesda”, vilde saa Biskoppen svare. Og saa gik Paulus alene i Forum.

Og befandt sig skidt. For der var Boksekamp. Huset udsolgt til Fantasipriser. Og Luften inden længe saa fuld af Hede og Ophidselse og Eksaltation, som om han var til et skrappt Helliggørelsesmøde. Saa vilde han gaa til Niels Bukh-Opvisning, og det var rigtignok noget andet. Vældigt vilde han klappe for og saa eksplodere i et Raab ud over Publikum: ”Ja, der kan I se, Venner, det gælder om at spæge sit Legeme og holde det i Tømme. I Aften har vi set, hvilken Krans, hvilken Krone Ungdommen derved kan vinde sig. Dog ved vi: kun en forkrænkelig. Men det skønne Syn ansporer os andre, vinker os dybere ind, højere op. Ogsaa vi kan ved Selvtugt, Selvbeherskelse, Selvhengivelse vinde en Krans, en Krone, endda en uvisnelig, en uforkrænkelig”.

Og ”Berlingske Tidende”, der havde arrangeret Stævnet, vilde skrive begejstret om Apostlens Impulsivitet, og ”Politiken” have til Overskrift: Skandale i Sportspalæet, og Barthianerne lykkeligt korse sig over, at nu havde igen en Kirkens Mand forraadt Evangeliet ved at gøre Reklame for Gudeligheden.

Men stop nu lidt! Det var Bogen om Jenny Kammersgaard, vi skulde omtale. Hun er som sagt en velsignet Pige. Jeg kaldte hende engang for fed, og sandt nok er det, at sin Svømmebedrift kunde hun selvfølgelig aldrig have præsteret uden ganske særlige kropslige Betingelser for den. Dem har hun, og de klæder hende, ja, saamænd gør det saa. Der er Brydere og Boksere og for Resten alle Slags af ”Sports”folk, hvis Krop og Fysiognomi tydeligt forkynder, at her kommer en Idiot, en Forræder af Sporten, en Rekordbølle, der har glemt eller rettere aldrig har vidst, at Sport er et Samspil mellem Aand og Krop, og har ”sejret” med Kroppen alene. Fy for det fæle! Den 140-pundige Jenny, som hun selv med en vis Stolthed nævner sig - javist, Afrodite saa ikke saadan ud, da hun gik i Land ved Cythere, men hun havde heller ikke svømmet nær saa længe, havde simpelt hen ikke kunnet det, og saa var hun for Resten en lummer Dame. Hun tog Bad i Havet, Jenny svømmer i det, hoho, mæk lærke til Forskellen!

Jenny Kammersgaard har øvet to notable Bedrifter: Først har hun svømmet fra Sjælland til Jylland en Nat, det var umuligt, og dernæst er hun ikke blevet tosset af det. Det sidste er skam det gevaldigste. En hel Million Mennesker og saa Niels Anesen prøvede jo at gøre hende det. Men Jenny Kattedag forblev Jenny Kammersgaard. Se, hvor sødt hun skriver til Slut: ”Jeg er alligevel selv forbavset over Svømmepigen som alle andre”. Og se saa paa Billedet, hvor hun ligger og sover efter den fantastiske Anstrengelse, og hendes Far staar og lægger Dynen til Rette om hende. Altfor intime, til at det anstaar sig at offentliggøre

det. Men dejligt. Saa man ønsker, man var den gamle Mand, der har Lov til at bøje sig ned over hende og give hende et Godnatkys. - Hyldest... Hyldest ...

Til Jenny...

fra *Kaj*.